

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران
صاحب امتیاز و مدیر مسؤل: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان آرژانتین، خیابان زاگرس، پلاک ۹، ساختمان شرق، طبقه همکف
تلفن: ۸۸۶۵۴۳۹۱-۲؛ ۸۸۸۸۰۷۱۹-۱؛ تلفن اگهی‌ها: ۸۸۶۵۸۵۷۵
توزیع: شرکت پیام‌رسان پیروز
تلفن:۶۶۱۸۱۲۰-۵
چاپ: کاراپیام
تلفن: ۴۴۹۸۲۹۶۹
www.sharghnewspaper.ir

تهران : اذان ظهر ۱۳:۰۷ اذان مغرب ۲۰:۴۵ اذان صبح فردا ۴:۰۳ طلوع آفتاب ۵:۵۰

فرهنگ زمان ما

چقدر حرف می‌زنیم

روبرت صافاریان

■ برای شما پیش نیامده است احساس کنید درباره موضوعی بیش از اندازه حرف می‌زنند؟ مثلاً درباره فیلمی یا فیلمسازی بیش از اهمیت و جایگاهی که در یک نگاه کلان یا یک ارزیابی منطقی و سرد دارد، در مطبوعات و تلویزیون و انواع و اقسام رسانه‌های آنلاین نظر موافق و مخالف می‌دهند، یقه می‌درانند، به هیجان می‌آیند، یکدیگر را متهم می‌کنند و... نمونه اخیرش مسعود کیمیایی است به مناسبت نمایش فیلم جرم یا حتی فیلم جدایی نادر از سیمین (بدون اینکه این دو فیلم یا سازندگان آنها را در یک سطح قرار دهیم). از آن سو، در حوزه‌های دیگر، رویدادها به قدر کافی بازتاب پیدا نمی‌کنند. مثلاً رمان جدیدی از مدرس صادقی منتشر می‌شود یا مجموعه‌ای از قصه‌های فریادقو و گاهی هیچ چیز دربار‌اش نوشته نمی‌شود یا کتاب تازهای از ژنیک که باز، به همین سرنوشت دچار می‌شود. فکر می‌کنم اینجا فقط اهمیت پدیده نیست که عمل می‌کند، بلکه خود قالب رسانه با قانونمندی‌هایش نیز مهم است. سینما در کنار ورزش به یکی از پدیده‌های علمه‌پسند جامعه امروز ما بدل شده است. اگر برنامه نودی در تلویزیون هست باید معادل سینمایی‌اش را هم دست‌وپا کرد و چون برنامه راه افتاد باید به هر تقدیر پرش کرد و بحث راه انداخت و بحث دیروقت شبانه هم که بحث خیلی جدی نمی‌تواند باشد باید بز ن بگویی داشته باشد، یکی بنازد و دیگری دفاع کند، بالاخره هیجانی، اکشنی، درامی، علمای دیگر هم در کار است که شاید خاص جامعه ما باشد و آن محدودیت موضوعاتی است که بتوان آزادانه درباره‌شان حرف زد و نوشت. بحث‌های ورزشی و سینمایی ظاهراً قرار است یک جوری این کمبود و محدودیت را جبران کنند. اینها در عین حال خودمجرایی هستند که از طریق آنها می‌توان به طور غیرمستقیم به آن مسایل نگو هم تا حدودی نزدیک شد. اگر دولت را نمی‌توان مواخذه کرد دست‌کم مسوولان ورزشی را می‌توان. اگر مستقیم نمی‌توان به سیاست پرداخت به سیاست‌های سینمایی که می‌توان کم و بیش تاخت، من حس می‌کنم درباره فیلم خوبی مانند «جدایی نادر از سیمین» هم بیش از اندازه اهمیت آن نوشته شد. ده‌ها نقد و گزارش، بی‌شمار مصاحبه با اصغر فرهادی، مقایسه فیلم با اخراجی‌ها سه، همه درباره فیلمی که هرچند فیلم خوبی است اما نه از نظر نوآوری در زبان سینما چیزی دارد و نه به لحاظ مضمون اجتماعی، خیلی قوی و بکر است و علاوه بر این مشکلات فیلمنامه‌ای عیدیه دارد (اجازه بدهید در اینجا نقد دیگری به بی‌شمار نقد در این زمینه اضافه نکنیم. من نظر خود را درباره این فیلم جای دیگری نوشته‌ام). این وضعیت بخشی از فرهنگ رسانه‌ای امروز است و به‌عنوان فرهنگ رسانه‌ای وجه اقتصادی هم دارد. بالاخره باید اظهارنظر کنندگان، برنامه‌سازان، ناشران، مجلات، فیلمسازان، سیاست‌گذاران و بازیگران نان بخورند تا به چهره‌های اجتماعی یا رسانه‌ای بدل شوند و می‌دانیم که چهره شدن می‌تواند به امتیاز اقتصادی بدل شود. رسانه‌های جمعی و فرهنگ رسانه‌ای یک وجه اقتصادی بسیار نیرومند دارد که نباید از دید انداخت. اما معنی این حرف‌ها چیست؟ یعنی دارم علیه رسانه‌ها و مطبوعات می‌نویسم. علیه شفافیت و بحث راه انداختن در دست‌کم برخی حوزه‌های اجتماعی ممکن؟ آیا این حرف‌ها همان بهانه‌های مشهور برای محدود کردن بحث آزاد در رسانه‌ها نیست؟ گمان نمی‌کنم. بالاخره رسانه‌ها هم باید نقد شوند. من که نمی‌خواهم با اهرم قدرت چیزی را محدود کنم. دارم درباره بی تناسب بودن ابعاد برخی بحث‌های رسانه‌ای هشدار می‌دهم. این کار را که می‌توانم بکنم. می‌خواهم بگویم در همین حوزه فرهنگ چیزهای مهم‌تری هست که راجع‌شان صحبت کنیم. می‌خواهم بگویم پشت پرده این همه صحبت کردن درباره یک فیلم یا یک فیلمساز عوامل اقتصادی، سیاسی و سیاست‌گذاری فرهنگی بسیاری در کارند. شاید بتوان با دنباله‌روی از جبر رسانه‌ای آزاد شد. شاید بتوان بحث فرهنگی را از بحث «قرمزته، این‌ته» جدا کرد. اما همین‌طور که دارم می‌نویسم، احساس می‌کنم، دارم بیخودی هیجان‌زده می‌شوم. بالاخره شاید طبیعت آدمیزاد همین است که هر چیزی را بدل بکند به دعوای سیاه و سفید و بالاخره فیلم و رمان اکشن و مولودرام بیش از ژانرهای دیگر طرفدار دارد.

خبر آخر

ریس کتابخانه ملی از دانشگاه امام حسین(ع) آمد

■ خبر آنلاین: پس از گذشت پنج ماه بالاخره رییس سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران مشخص شد. علی‌اکبر اشعری، رییس اسبق سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران، در وبلاگش در خبر آنلاین این خبر را اعلام کرده است. اشعری نوشته که حسینی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به عنوان اولین مسوول پس از استعفای او از ریاست این سازمان، دیروز با او تماس گرفته و از انتخاب آقای صلاحی عضو محترم هیات علمی دانشگاه امام حسین(ع) به عنوان مدیر ت سازمان خبر داده است.

شرق

دغدغه‌ها، نگرانی‌ها و زاویه دید چهره‌های مختلف فرهنگی و هنری همیشه می‌تواند مفید و راهگشا باشد. امیرشهاب رضویان این روزها در کانادا به سر می‌برد و در آنجا یک مدرسه فیلمسازی و دفتر تولید فیلم راه‌اندازی کرده و فیلم‌های ایرانی را نمایش می‌دهد. با او پیرامون فعالیت‌ها، دغدغه‌ها و نگرانی‌هایش گفت‌وگویی کوتاه کردیم که در ادامه می‌خوانید.

■ ■ ■

طی ماه‌های اخیر به چه کارهایی مشغول بودهاید؟ آیا فیلم جدیدی در دست تهیه دارید؟

از یکسال پیش درگیر تهیه یک فیلم سینمایی «نیمه

روشن ماه» در کانادا بودم. خوشبختانه بعد از جشنواره فجر به کانادا آمدم و در فروردین و اردیبهشت اسمال فیلمبرداری فیلم را در تورنتوی کانادا به پایان بردیم. دو نفر از دوستان قدیمی‌ام فرهاد آهی به عنوان کارگردان و بدالله شهبازی به عنوان مدیر فیلمبرداری در پروژه حضور داشتند. نه ممیزی‌ای در کار بود و نه هیات بررسی فیلمنامه، فقط به شهرداری و پلیس تعهد دادیم که به اموال عمومی آسیب نرسانیم و حقوق شهروندان را زیر پا نگذاریم. به همین سادگی.

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■